

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
НА ДЕПУТАТИТЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ
НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XI, бр. 1 (523)

Търново, събота, 1 януари 1955 г.

Отд. бр. 20 ст.

В последните дни на 1954 година

ПРИКЛЮЧИХА ГОДИШНИТЕ СМЕТКИ

През 1954 година счетоводният колектив на ТКЗС в с. Русали, Търновско работи упорито за навременното осчетоводяване на документите по първичната отчетност и другите стопански дейности на ТКЗС. Този упорит труд се увенча с успех.

На 29 декември в 2 часа след полунощ бе обявен резултатът. За всеки изработен трудов ден през годината кооператорите получават по 5,55 лева възнаграждение, по 1,5 кг жито, 300 грама ечемик, 30 грама олио, 23 гр сирене и други. Освен това се разпределя и сумата 34,092 лева за наднаповно производство от дини и памук.

Кооператорът Трифон Рачев Таплев със съпругата си за изработените от тях 840 трудови дни през 1954 г., получават, че с подобрене на организацията на труда се увеличава и трудовото възнаграждение.

Петко Косев, дописник

СРЕЩА С ГЕРОЯ

Възпитаниците на училището за трудови резерви № 4 в гр. Габрово се интересуват живо от международното положение. Те са против въоръжаването на Западна Германия.

По този повод уредица среща с Героя на социалистическия труд др. Веска Минчева. Посетилата не отдавна Чехословакия и Полша, другарката Минчева разказа за зверствата, които са вършили фашистките окупатори в Полша, за лагера Освенцим, в който на ден са изгаряни по 2,000 души.

Всички слушатели си представиха ужасите на втората световна война. Затова те заявиха, че ще се борят против войната, като повишават знанията си.

Д. Радков, дописник

РАДВАЩИ ДОБИВИ

През 1954 година кооператорите от ТКЗС „Христо Ботев“ в с. Памси, Г. Оряховско положиха много грижи за получаването на високи добиви от памука, царевича и слънчогледа. През есента на всички площи извършиха есенна дълбока оран с плуг с предплужник. Сеитбата направиха в съкратени срокове. Памука те окопах 5 пъти, а царевича и слънчогледа 2 пъти. Двукратно кършиха памука и толкова пъти опрашваха допълнително слънчогледа и царевича.

Като плод на тия грижи бригадата на Иван Димитров и Цаню Станев получи по 245 кг слънчоглед от декара. Стопанството получи общо по 205 кг от декара, а царевича по 240 кг. Звено на Тодорка Г. Рашкова получи по 141 кг памук от декара от зачислените му площи, при неполновни условия.

Димитър Михов, дописник

В ПРИЯТНО ОЧАКВАНЕ

Радостни и щастливи, работниците и работничките от ф-ка „Васил Мавриков“ — Търново посрещат Новата 1955 година с предсрочно изпълнен годишен план по всичките му показатели. За изпълнението на новия план за 1955 година те дават нови обещания.

Посрещането на Новата година ще стане тържествено, в другарска обстановка в салона на градската градина. Музика и песни, изпълнявани от собствения им ансамбъл и джаз, кръшни хора и танци ще веселят до зори щастливите посрещачи.

На първи януари децата на работниците и работничките от ф-ка „В. Мавриков“ ще получат подаръци от Дядо Мраз край новогодишната елха в салона на предприятието. За младите работници и работнички ще бъде организирана весела забава.

Н. Шопов

Само в мир се живее добре

Мир, тази дума днес се произнася с трепет от всички прогресивни хора в света, защото само в мир човечеството може да живее добре. Днес нашето Народно правителство и любимата ни Българска комунистическа партия, сплотили трудовия народ под непобедимото червено знаме на социализма, се борят за запазване на мира в света.

Аз, обикновеният български гражданин, работник, който в миналото, преди 9 септември 1944 година, бях тормозен, онеправдан и гладен, днес съм почитан и уважаван, защото творя и работя за нашия народ, в мир, под ръководството на моята любима партия.

Мирът за мен е най-скъровеното желание. Работейки на моите 6 тежко-вълнени стана, аз изпълних предсрочно своя личен годишен план и

в скоро време започвам да работя по личния си план за третата година от петата петилетка, т. е. за 1973 година. Аз искам да творя и живея в мир, за щастие на нашия народ, за щастие на моята малка дъщеря Донка. Но, ако империалистическите хищници се опитат да нарушат нашия мирен творчески труд, не ще се поколебая и ще се наредя в първите редици в защита на моята скъпа Димитровска родина.

Приканвам всички трудещи се от окръга през Новата 1955 година да сплотят още повече своите редове за изпълнение и преизпълнение на поставените задачи от Партията и Правителството, което ще бъде нашия най-голям принос в борбата за мир.

Тодор Митев,
Герой на социалистическия труд

Последно приготвяне за Новата година

След като изпълни годишния си производствен план на 5 декември 1954 г. трудовият колектив на фабрика „Буря“ — Габрово премина към усиlena подготовка за ритмично изпълнение на плана още в първите дни на 1955 година. С голяма загриженост се отнесе по подготовката ръководството на предприятието. След като обсъди плана, ръководството направи съвещание с ръководителите на сродните предприятия — „Зоя“ и „Аврам Стоянов“ и съвместно потърсиха начини за типизиране на производството на трикотаж, с цел да се води по-успешно борбата за качеството и асортимента. Установи се, че и в трите предприятия се произвеждат едни и същи артикули.

След като обсъдиха изпратените им планове, ръководствата на трите предприятия изготвиха предложения, които бяха утвърдени от управление „Памучна индустрия“.

В резултат се премина към типизация на производството: във фабрика „Буря“ — кетен и гладко трико, във фабрика „Зоя“ — ватран трикотаж и във фабрика „Аврам Стоянов“ — интерлок. Тези взаимни споразумения ще изиграят огромна роля в бъдещата работа.

Преди няколко дни бе извършена подмяна на машините между предприятията и взетите решения станаха дело. По този начин асортиментът на фабрика „Буря“ е

облекчен за трикотаж с 30 на сто. Облекчен е асортиментът и на другите предприятия. От тук те ще се специализират в своята работа, ще дадат по-висока производителност, ще снижат себестойността на продукцията и ще водят успешно борбата за високо качество и по-нататъшно разширение на асортимента на продукцията.

Планът на предприятието е вече разпределен и разгледан на съвещания и събрания. Той стана достояние на всеки работник. Целта е всеки да знае какво ще произвежда през всеки работен ден и през целия месец.

В трикотажния отдел се извърши вътрешна реконструкция. Разширяването на работните зали е към края си. След окончателния ремонт, с който се цели подобрене на организацията на производствения процес, кройщата бригада ще работи в ново, широко помещение, бродировачните машини ще бъдат монтирани по-близо до шевните бригади. В предачния отдел машините са вече ремонтирани и се правят последни приготвяния за Новата година.

Работническият колектив на фабрика „Буря“ е уверен, че още в първия работен ден на януари ще изпълни своя план по всички показатели.

Гатю Гатев, дописник

Дядо Мраз раздава подаръци

Пред Новата 1955 година в нашия квартал „Толбухин“ — Търново лъха вече празничното настроение.

Особено радостни са децата. Навлекли бели кожухчета и заешки калпачета, обули червени ботушки, припкат из улиците, замерват се със сняг, цапат из барчинките. За тях нашата седма, квартална организация на Отечествен фронт устрои тържествена новогодишна вечер. В салона на читалище „Искра“ се бяха събрали почти всички кварталци с мал-

ките си. Пионерският хор при училището „Бачо Киро“ изпълни хубави песни. Декламирани бяха новогодишни стихотворения. Предварително се бяха погрижили, кварталците и салонът се красеше от хубава елха. Тя привличаше вниманието на всички деца. А каква радост беше за малките моментът, когато се появи Дядо Мраз и започна да раздава подаръци. Всяко дете получи по нещо. После всички наедно се веселиха, пяха и играха.

Кварталец

ПЕТЪР БОРСУКОВ

ЗАВЕЩАНИЕТО

П. ТАРАСЕНКОВ
Фото монтаж: В. ВАСИЛЕВ

НОВА ГОДИНА КЪМ НОВИ УСПЕХИ

Изтече 1954 година — година на големи завоевания на народите в борбата им за мир и намаляване на международното напрежение.

Чрез преки преговори по инициативата на Съветския съюз бяха разрешени редица спорови международни въпроси на Берлинското и Женевското съвещания.

В резултат на тия преговори войната в Индокитай бе прекратена. На Женевското съвещание ясно изпъкна значително нарасналата вече роля в международния живот на азиатските държави и особено на Китайската народна република. Опитът на американските управници да ограничат участието на КНР в Женевското съвещание не успя.

Засили се борбата на трудещите се в капиталистическите страни против подпалваческите планове на империалистите. Под напора на френския народ бе провален планът за създаване на така наречената „европейска отбранителна общност“, чиято главна цел бе възстановяването на германския милитаризъм и въвлечането на Западна Германия в западноевропейските агресивни групировки.

След провала на „европейската отбранителна общност“ ония, които искат да диктуват волята си от „позициите на сила“, се споразумяха в Лондон и Париж да създадат „западно-европейски съюз“ с участието на въоръжена Западна Германия.

На новите агресивни планове правителството на Съветския съюз противопостави предложението си за свикване на съвещание за обсъждане въпросите за създаване на система за колективна безопасност в Европа с участието на всички европейски държави, независимо от техния държавен и обществен строй.

Въпреки отказа на западноевропейските държави да участват в Московското съвещание, то се състоя от 29 ноември до 2 декември 1954 година. Московското съвещание, в което

участва и нашата страна, е от изключителна важност за борбата на народите против заплахата от нова война. Декларацията на страните участнички в съвещанието разобличава плановете на агресорите, призовава народите от цял свят на решителна борба за провалянето на тия планове и предупреждава, че страните от 900-милионния лагер на мира, демокрацията и социализма не ще се оставят да бъдат изпреварени от събитията този път.

Новата 1955 година ние посрещаме в активна борба на народите от цял свят против плановете на империалистите за нова война.

През изтеклата 1954 година се състоя Шестият конгрес на Българската комунистическа партия, който отчете крупните успехи на нашия народ в мирното строителство на социализма в нашата страна. Конгресът начерта пътя към по-нататъщия разцвет на Родината ни. Той постави като главна задача: рязкото подобряване на материалното и културното благосъстояние на трудещите се в Н. Р. България.

Ръководен от Партията и Правителството българският народ през 1954 година с героичен и мирен труд постигна нови победи в социалистическото строителство. Влязоха в действие Соловият завод „Карл Маркс“, Пеницилиновият завод, разширението на ТЕЦ „Вълко Червенков“ и други. Нарасна промишлената мощ на страната. Завоювани бяха нови успехи в селското стопанство, в областта на културата, народното образование, здравеопазването и т. н.

Трудещите се от нашия окръг посрещат Новата 1955 година със завършения и пуснат в действие един от най-крупните строежи на страната — гигантския завод „Ал. Стамболийски“, с водителна който се напояваха през годината 170,000 декара земя и се задвижи ВЕЦ „Росица I“, който изпълни няколко месеца предсрочно своя годишен план. През 1954 година ВЕЦ „Ро-

сица I“ даде на народното стопанство 5,446,000 киловатчаса електроенергия върху плана.

Водите на язовира донесоха богат дад по родните полета. В ТКЗС в с. Дичин, Търновско от 900 декара получи средно по 181,4 кг памук от декара, а бригадата на Борис Ангелов от същото стопанство — по 254 кг от декара. В ТКЗС в с. Нелан, Павликенско от 1,200 декара овършаха по 576 кг оризова арпа от декара. Звено на Гина Вичева от ТКЗС в с. Михалци, Павликенско от 10 декара получи по 1,000 кг царевича.

В резултат на героичния и самоотвержен труд на работническата класа, която се отзова на патристичния призив на десетте столични предприятия, към 25 декември 43 предприятия в окръга изпълниха предсрочно годишния си план и дадоха на народното стопанство само за 11 месеца 648,000 м памучни тъкани, 175,000 м вълнени платове, 280,000 бр. трикотаж, 173,000 кг гъби, 1,187,000 кв. дециметра ливцев кожни и др. свърхпланова продукция.

През новата 1955 година нашият народ с още по-голяма увереност и с по-големи усилия ще работи за изпълнението на решенията на Шестия конгрес на Партията.

Трудещите се от промишлеността, транспорта, строителството и селското стопанство вече пристъпват към изпълнение на плана за 1955 година. Всички добре разбират, че срочното и качествено изпълнение на плана по всички показатели е нов страшен удар върху подпалвачите на нова война и техните пълнени замисли, че то е огромен принос в борбата на народите за мир и безопасност. Засилвайки своята бдителност, включвайки се ще по-активно в борбата за мир, разширявайки и укрепвайки още повече животворната българо-съветска дружба, нашият народ с още по-голяма вяра в светлия и щастлив живот навлиза в Новата 1955 година.

Честита Новата 1955 година!

Към нови по-големи успехи през 1955 година!

За повече памук през 1955 година

По инициативата на редакцията на вестник „Борба“ през пролетта на тази година в с. Ресен, Търновско се проведе среща с първенци-памукопроизводители от окръга за обмяна на опит. След съвещанието партийната организация при нашето стопанство се залови с всички сили да популяризира опита на първенците сред кооператорите. Въоръжени с този опит и постоянна помощ на управителния съвет на стопанството и партийното ръководство, кооператорите приложили редица мероприятия при отглеждането на памук.

На площ от 1,400 декара бе извършена през м. август 1953 година с плуг и предпосевна дълбока есенна оран на дълбочина 25—28 см. Рано през пролетта на следващата година бе направено двукратно грабене и трикратно култивирание на почвата. Извърши се редовна сеитба и предсеитено торене с 10 кг концентриран суперфосфат на декара. След първото прореждане се направи още едно торене с редосеялка с по 10 кг суперфосфат на декара. Извърши се пет пъти окопаване на памук от машините на МТС и от кооператорите. Направено бе и еднократно поливане на цялата памукова площ.

В резултат на тези грижи кооператорите бяха възнаградени с високи добиви. От цялата площ—1,400 декара, кооперативът получи по 176 кг памук средно от декара, докато предишната година средният добив беше само 85 кг. Бригадата на Георги Николов Караванов получи от 281 декара

по 184 кг среден добив, а звеното на Димитър Маринов Нейков от 40 декара—по 222 кг среден добив. Младешкото звено на Милко Христов Димлев достигна от 25 декара 267 кг среден добив от декара. Висок добив памук получиха и останалите бригади и звена.

За бързото прибиране на памука се приложи широко опитът на знатната съветска памукоберачка Баста Багирова. Всички кооператори приложиха нейния опит в брането на памук. Другарката Цанка Мирчева, която участва в националното състезание и набра 103-700 кг памук, през целия сезон е набрала 1,310 кг памук. Тя е първенец и заслужено ще получи първата награда—кухненския бюфет—определен от управителния съвет на стопанството.

Доволен от получените резултати, кооператорите поставят още от сега здрави основи за получаване на високи добиви памук през 1955 година. Извършена е дълбока есенна оран с плуг с предпосевна дълбочина от 25—28 см. Усилено се събира дървесна пепел. Управителният съвет е доставил необходимите количества изкуствени торове. Извършва се подготовката за снегозадръжане.

Учейки се непрестанно от опита на съветските колхозници и от опита на нашите първенци и собствения си опит, кооператорите обещава да получат още по-високи добиви през новата 1955 година.

Траян Тр. Чобанов, парт. секретар

С готови машини за полето

Колективът на МТС в Павликени работи усърдно през цялата 1954 година и принасяйки качествено плана си за брануването, пролетната сеитба, окопаването, есенната дълбока оран и есенната сеитба в най-благоприятните агротехнически срокове.

Механизаторите разбраха, че този успех се дължи преди всичко на качествен ремонт на машините. Разбраха го и партийното бюро и профкомите при станцията. Затова те обсъдиха още през м. юли въпроса за направата на резервни части в работилницата на станцията, защото от резервните части зависи качествено и бързо ремонтиране на машините.

От 1 август 1954 г. стругарското отделение заработи на две сменни. То произведе бутала, сегменти и други резервни части за всички леки и средни машини и известно количество резервни части за тежките машини.

Започна есенно-зимният ремонт. Партийната организация прие план. Възляте, изградени от най-добрите специалисти започна редовна работа още от 1 ноември 1954 година.

Укрепена беше партийната група в работилницата. Изгради се временна партийна група от партийни членове, които ремонтират комбайните. Провеждаха се редовно съвещания на комунистически работници по въпроси.

Проведе се и събрание на колектива, пред което техническият ръководител изнесе доклад за изпълнение плана по ремонта, а директорът—за състоянието на дисциплината в станцията.

Това не закъсня да донесе резултати. По график до 20 декември 1954 г. трябва да се ремонтират 13 трактора, а се ремонтираха 15. Вместо 5 комбайни, бяха ремонтирани 7 и други. Изградена подвизка ремонтна бригада, начело с участковия механик с подвизката работилница досега е ремонтирала напълно прилежащия инвентар в 11 тракторни бригади.

Колективът при станцията посреща Новата година с готови машини за работа в полето.

Цв. Димитров
партиен секретар

ПРИ ДОБРИ УСЛОВИЯ

В миналото, зиме и лете, учениците от района на с. Вълчевиц, Търновско, ходеха на училище в централните села на 5—6 километра разстояние. Днес обаче те живеят и се възпитават в добре обзаведени обществени с хигиенични спални помещения и уредени столове.

Родителите им са спокойни, защото знаят, че за тях мисли Партията. Те не губят време, за да ги изграждат и посрещат сутрин и вечер.

За нуждите на обществения при училището в с. Вълчевиц, отдел „Народна просвета“ при Околийския народен съвет на депутати на трудещите се отпусна много продукти.

Учениците и учителите посрещат с радост този новогодишен подарък. Н. Г.

На снимката: Новопостроеният жилищен блок в гр. Търново за 22 семейства на работници и служители.

Снимка: П. ТАРАСЕНКОВ

Нова година в партизанската землянка

(Спомен)

Една от нашите най-големи и хубави землянки бе разкрита от лоджийския шайка и ние се принудихме да я изоставим. А беше краят на декември и само няколко дни ни деляха от Новата година. Затова, въпреки всичко, ние решихме да си построим нова землянка, за да посрещем празника „под покрив“ — на сухо.

Нашият партизански отряд се бе разположил на лагер в едрата дълбока гора източно от село Бреговица, Горнооряховско. А малко по-надолу в сеченака, няколко друга-ри вече се бяха заели с изкопаването на новата землянка. Всички бързахме да приготвим новото си „жилище“. Не бяхме спали вече няколко нощи, бяхме изморени до смърт и мокри до костите.

Беше дълбока, тежка зима. Снегът бе натрупал дебела покривка, която достигаше до пояс и още продължаваше да вали. Неокапаната шума задържаше едрите снежни парцали и под тяхната тежест дълбоките клоно се бяха огънали, като образуваха приказно красиви фигури. Едрят Камен, който с все сила въртеше кърката, се поизправи, за да си почине, огледа наоколо и съвсем неочаквано се провикна:

— Гледайте, другари, сред каква красота ще живеем! Такова нещо нашите приятели дори и на сян не могат да видят.

— Много сантиментално си настроян — го прекъсна намерящият и премръзнал Марин. — По дяволите твоята студена красота. Сега се нуждаем само от топло: да изсушим мокрите си дрехи и подгизналите обувки, да си сварим топла каша.

Но в следващия миг и той вдигна глава, огледа искрищата в бяла премина гора и на свой ред се възхити:

— Това наистина е красота — дивна, неопишуема. Но все пак по-добре е по-скоро да довършим нашата „зимен дворец“ и да влезем вътре.

На 28 декември землянката бе окончателно изкопана и покрита. Пренесохме в нея всичкия си багаж и се настанихме. Същия ден трябвахе да заминат партизаните „отпускарни“, на които щабот на отряда бе разрешил да си отидат за Нова година в къщи, за да се видят с домашните си. На тях бе възложена и важна задача: да влязат във връзка с наши партийни

ръководители, които редовно спождаха отряда ни, да ги доведат в новата землянка, за да видят как сме се устроили и да ни помогнат, колкото е възможно по-леко да прекараме тежката зима.

Към пет часа след обед „отпускарите“ вече бяха готови. Между тях бяха и двамата братя Антон и Живко. Избръснати и стегнати, те нетърпеливо кръстосваха пред землянката. Ние, които оставахме тук, обикаляхме край тях, оглеждахме ги и ги отрупвахме със заръки, пращахме поздравни на домашните си, поръчвахме им това-онова. След като получиха последните наставления от щаба, „отпускарите“ се сбогуваха и радостни поеха през дълбоките преспи.

Следващите два-три дни минаха в усилените приготовления за посрещането на Нова година. Постарахме се да направим землянката си колкото се може „по-комфортна“. Изрязвахме стълбище и всяко стълпало оградихме с дръвчета. Много наши другари проявиха завидни „таланти“ на строители. Страхил изплете от пръчки врата, комин и баджа за „кухнята“. В стезите на землянката изкопахме мно-

жесто ниши, които ни служеха за „гардероби“ и „шкафове“. Всички те бяха „облицовани“ с нацепени на тънко дръвчета, а нишите за библиотеката и радиото бяха облицовани от най-добрия майстор. И „казармата ни“ — както наричахме нашата землянка, която бе широка 5 и дълга 12 метра — доби доста приличен и уютен вид.

Щом привършихме окончателно уредбата на землянката, запалихме огън, изсушихме мокрите си дрехи и започнахме да подготвяме програмата за новогодишната вечер. Репетирахме всички, които можеха да пеят и декламираат.

На 31 декември вечерта в землянката настъпи оживление. Всеки бързаше да се „докара“ за празника. Всички бяха изчистили обувката си, дрехите бяха позакърпени и стегнати, а оръжието блестеше от чистота. Мъжете бяха подстригали отдавна нестриганите си коси, а по избръснатите им лица греше доволна щастлива усмивка.

Група партизани бяха заобиколили политкомисаря и командира и нетърпеливо подканяха да започваме. А и време беше — част бе осем. Най-напред трябвахе да вечеряме. Погледите ни не се откъсваха от голямата тенджерка, пълна до горе с каша. Тази знаменита каша, която домакинят на отряда Альоша тъй майсторски при-

готовляваше, и за която политкомисарят Стоян — веселяк и шегобиец казваше, че дори майка му не е готвила такова вкусно ядене! Тази винаги мечтана в студентските зимни дни каша, която имаше само един единствен недостатък: вечно недостигаше. Сега обаче ни бе обещана двойна порция.

Най-сетне Альоша насипа кашата в малките тенекени панички. Насидахме около огъня и мъждеецата фенер Новогодишната вечер започна. Хоровият колектив откри тържеството със „Земята на Ботев и Левски“ и „Септемврици“. След това изнесе доклад политкомисарят Върбан Генчев (Стоян). Той говори за международното положение, за победите на Съветската армия на Източния фронт, за гигантския двубой, който вече отива към своя край и който ще помогне на нашия народ да отхвърли от плещите си робския ярем, да унищожи фашистките лакеи и да изгради своя щастлив живот.

Затаили дъх, ние ловяхме всяка дума от устата на любимия ни политкомисар.

Преглед на дейността на отряда през последните няколко месеца направи помощник-командирът на отряда Бойко (командирът отсъстваше). Накрая той пожела добре да използваме зимните месеци, за да усъвършенствуваме

бойната си подготовка и да се подготвим за решителния удар срещу врага. „Идущата Нова година—заклучи той—ще посрещнем в нашата родна казарма—нека не се посрамим там“.

След това говориха още много другари.

Когато свършиха речите, като буюн поток се разляха бойките партизански песни. Пеехме всички, пеехме с цяло гърло, с все сила, така както биха пели млади хора, които дълги месеци са слъждали гласа си. Щабът на отряда ни бе обещал, че щом се приберем в землянка, ще говорим, ще пеем до насита. А сега землянката ни бе добре окопана и замаскирана и на пет метра от нея не се чуваше нищо.

Пяхме много и различни песни: партизански, народни, съветски. Започнаха и декламиращите. Навън бурята беснееше, а вътре в землянката ехтяха бунтовните слова на Ботев, Вапцаров, Смирненски.

— Другари, да ни е честита и победна Новата 1944 година—изведнаж ека гласът на политкомисаря.

Унесени в песните и декламиращите, ние не бяхме забелязали кога е станало 12 часа.

— Нека Новата 1944 година—пожела той — да стане за нас, за угнетените народи, празник, а за

(краят на 3-та страница)

Трудът се възнаграждава

Денят бавно гаснеше. Припадна студеният декемврийски вечер, Едри парцали сляха се сипеах и стелеха по земята. Към читалището в с. Г. Сливово, Павликенско се стичаха много кооператори и кооператорки. Салонът се оказа тесен да побере множеството, дошло да чуе резултатите от своя едногодишен труд.

Събрането започна. Настана тишина. Председателят на стопанството др. Неделчо Т. Конов говори за непосилния и упорит труд на полето и във фермите, за наддаването производство постигнати от кооператорите. „Вие доказате на село — каза той, — че нашето село, което даде 21 скъпи жертви за свободата на Родина е способно да надмине редица други села в борбата за по-високи добиви въпреки че няма площи. Тая година от лозата получихме средно от декара от 750 до 800 кг грозде, добив какъвто нашето село не познава до ден днешен. От 40 декара домати, при план по

2,500 кг от декара, получихме по 5,000 кг.“ След това др. Николай Минев (Гаваз) съобщи възнагражденията, които се дават на бригадите за наддаването им производство. Бригадата на Христо Денчев получава 4,866 кг жито, 2,449 кг овес, 10,300 кг царевица. Бригадата на Здравка Ив. Ванева получава 700 кг захар, 6,390 лева, 19,000 кг царевица и други.

Не остават назад и овчарите. Всеки овчар от бригадата на Симеон В. Събев получава по 125 кг сирене, а тия от бригадата на Асан Шекиров по 100 килограма.

Само от гроздето и памука кооператорите ще получат над 200,000 лева надплавно възнаграждение.

Зарадвани от тези успехи, кооператорите изразиха своята воля да работят и за напред така неутомно, както през 1954 г., за да направят живота си още по-радостен и щастлив.

Пеню Деливляев, дописник

Не са забравени неработоспособните

Трудово-кооперативното земеделско стопанство в с. Дъскот, Павликенско бе основано през 1947 година от бедни и средни селяни. Следващите години в кооператива се записаха и останалите стопани от селото.

Благодарение на съзнанието и упорития труд на кооператорите, с всяка изминала година кооперативът все повече укрепна. Под напора на вражески слухове някои кооператори започнаха да се страхуват, че старите и недъгавите кооператори ще бъдат изоставени без всякаква подкрепа.

Но действителността е съвсем друга.

На 20 декември бе събран обширен комитет от стари кооператори, повечето неработоспособни, за да обсъди на кого

следва да се даде и по колко килограма от фондовото жито. Пет дни по-късно се състоя общо кооперативно събрание, на което бе разяснено, че фондът за стари, болни и недъгави кооператори разполага с 44,400 кг жито, от което е раздала 4,800. Разясни, че докато неделният фонд до 1.1.1954 година е разполагал само с 9,000 кг, тая година той се е увеличил с 30,000 кг жито, от които 14,000 са раздадени на кооператори за изхранването им.

Събрането реши да се раздаде от фондовото на старите, болните и недъгавите кооператори 31 тона пшеница.

Й. Добруджалиев, дописник

Безплатна медицинска помощ

Мъгливи и дъждовни дни се заредиха през втората половина на ноември 1954 година. Залуха северният и първият сняг дойде като неканен гост. При нас в Балкана се напаста доста.

Именно през това време се бях разболел сериозно. Не можех да стана от леглото. Селището ни — Ябълка, Габровско, е отдалечено. Положението ми стана по-сериозно. Принудих се да пратя другарката си до здравната служба за лекар. Тя се върна и клатейки уморено глава каза: „Снегът е голям, в този балкан едва ли ще дойде някой“.

Не след дълго време обаче лекарката Цветана Георгиева пристигна отрупана със сняг, с измокрени до колене крака, но със зачервено жизнерадостно лице.

След прегледа я запитах колко да заплатя, а тя каза: „Никакви пари! Медицинската помощ е безплатна...“

След като си отиде лекарката аз мислено се пренесох в миналото. Кой би помислил тогава, че и последната балканска колма ще получи безплатна медицинска помощ? ...

Ив. Бенковски

НОВОГОДИШЕН ПОДАРЪК

След 9 септември 1944 година в Павликенско околня са открити една околняска болница със селом отделение, поликлиника, санепидстанция, 17 участкови здравни служби, 16 зъболекарски кабинети и 15 родилни домове. Лечебните заведения само в Павликени се обслужват от 24 лекари, които извършват годишно над 33,000 прегледа.

Пред Нова година трудещите се от селата Карaisen, Сломар и Батак се по-здравиха с нова крупна приливка. На 19 декември т. г. в с. Карaisen беше открита участкова болница. Тя е добре обза-

ведена. Има лекарски и зъболекарски кабинети, превръзочна стая за манипулации, дежурна стая и 3 стаи за болни с 15 легла. Кухнята, банята, пералнята и столовата са подредени с вкус. Към болницата има и родилно отделение с подготвена и пълна стая с 6 легла. То е открито по-рано. Само през 1954 година е обслужило 110 родилки от района на болницата.

Болницата ще се обслужва от 2 лекари, 2 медицински сестри, 1 акушерка, 1 хигиенист и друг санитарен персонал.

Д. Колев
наш окол. дописник

На снимката: Новопостроената участкова болница в с. Карaisen, Павликенско.

ПЕТКО РАЙКОВ
(с. Бяла Черква, Павликенско)

ДАР ЗА НОВАТА ГОДИНА

В чест на Новата 1955 година нашето малко село Тънки-рът, Еленско бе радиофицирано.

Трудовите селяни са безкрайно радостни, че имат вече възможност да слушат радиопредаванията.

Те изказват благодарност на др. Михал Анастасов и Недю Бошнаков за упоритата им и безплатна

работа по радиофицирането на селото.

Те добре разбират, че радостта, която им носи Новата 1955 година, дължат на Народната власт, която няма друга по-важна грижа освен грижата за човека.

Дим. Манчев, дописник

120 години от откриването на първото новобългарско училище

(2 януари 1835 г. — 2 януари 1955 г.)

„Стоотици години, — казва И. В. Сталин, — турските асимилатори се мъчеха да осакатят, да разрушат и унижат езиките на балканските народи“. Това обаче не им се отдале. В смела борба и нашият народ отстояваше своето право на език и националност. Движеща сила в тази борба бяха селяните и занаятчиите, жизнено заинтересувани от събарянето на феодализма и черното турско робство.

Огромна роля за пробуждането на нашия народ изигра първото новобългарско училище, основано от В. Е. Априлов на 2. I. 1835 г. в гр. Габрово. То сложи край на килийните училища у нас и откри пътя на светското образование. Ето вече 120 години като светла лъч в недрата на историята проблясва делото на това училище.

До 1831 година Априлов е бил под гръцко влияние, дори подпомагал гръцзма с участието си в гръцката ефория в Одеса. Известен е преломът, който настъпва у него след като прочел „Древние и нынешние болгаре“ от Ю. Венелин. Подпомогнат от Н. Палазов, у него узрява идеята за откриване училище в Габрово.

Това се посреща с готовност от бедното население. Въпреки пречките от страна на чорбаджите, в 1834 година училищната сграда е била завършена. В новото училище трябвало да се въведе нов метод на обучение — взаимноучителният. Изборът за учител паднал на Нефит Рилски. Той бил изпратен в Румъния за запознаване с този метод. След 9 месеца се завърща в Габрово.

На 2. I. 1835 година училището се открива. Грижата за неговото укрепване засяда дълбоко в съзнанието на Априлов. Той развива значителна книжовна дейност. Написва книгите „Денница“, „Допълнение к деннице“, „Български книжници“, „Български грамоти“, „Мисли за сегашното българско учение“ и други. В тях Априлов говори за създаване на книжовен език на основата на говоримия. „Ние трябва да следваме народа и по неговия говор да съчиняваме граматика...“ — казва Априлов.

Той се явява един от първите ратници за руско-българска дружба. Априлов насочва българските младежи да следват не в Атина, а в Русия и говори за огромното влияние от север. Примерът на Габровското училище бе показателен. В страната бързо се развива мрежа от училища — в Казанлък, Коприщица, Сопот, Свищов, Трявна, Елена, Търново, София, Стара Загора, Калояр и пр.

Габровското училище става три-

буна, от която се говори за родната земя, за народа, за неговата свобода. То дава своя принос в разгарянето на национално-освободителната борба. Ето какво пише за това Димитър Благоев — Дядо — т.е. ученик в Габрово: „Още през първите революционни дни при нас в гимназията се яви Панко Дюстабанов, председател на революционния таен комитет в Габрово. Той държа реч, в която изтъква целта на въстанието, като ни прикани да вземем участие“. Известно е, че учащите барикадираха училището и се готвяха за бой срещу турските войски. Просъществувало като взаимноучително до 1874 година, училището се превръща в гимназия през 1874—75 г. и дава първия си випуск от 5 души.

През цялото свое съществуване Габровското училище е било огнище на прогресивни идеи. В него са били учители, като Даскал Цветко Недев — посветил около 40 години в служба на народа; Постомпиров, един от първите разпространители на социалистическите идеи и основател на габровската партийна организация; Тодор Бурмов, който след като се връща от Русия въвежда руското влияние и прави публичен „екзамен“ в края на учебната 1858 година.

В различно време са били учители Цани Гинчев, Григор Пърличев, Христо Цокев (художник), Иван Гюзелов, Йосиф Ковачев, Роман Пухлев, Еню Николов и много други.

И през годините на капитализма и фашизма, въпреки реакционното настъпление и жестокия терор, прогресивните идеи са намирали широко разпространение сред

възпитаниците на училището. Тук се учат такива борци, като Асен Халачев, ръководител на въстанието от 1923 г. в Плевен, Петко Енев, ръководител също на въстание в Н. Загора. Тук се е учил и Алеко Константинов.

Организираните от Партията социалистически кръжоци в училището развивали голяма работа. Незабравими остават спомените за революционната дейност на др. Райко Дамиянов, Беню Бевев, Фердинанд Козовски, Иван Райков, Никола Дебелдески, Дочо Дочев, П. Камбуров и други. Тук, в този низ от хора, стоят имената на учители — комунисти, като В. Платиканов, Ал. Стойков, В. Огнянов и други.

След победата на 9. IX. 1944 г. в училището настъпиха коренни промени. Към него се насочиха децата на народа. Докато за един период от 70 години преди 9 Септември, в училището завършили образование едва 4,181 човека, то само за 10 години Народна власт завършиха 1,238 души. Стоотици младежи, излезли от училището, са във висшите училища у нас, СССР и страните с народна демокрация.

Разгърнало своите възможности, днес Средно смесено училище „В. Е. Априлов“ продължава своя път под обилното влияние на съветския педагогически опит. В него се възпитават децата на трудеците се — да обичат своята Родина, великия руски народ, да родят неуморно светлата сграда на социализма, да се борят срещу агресията за тържеството на мира.

Цв. Ковачев
директор на ССУ „В. Е. Априлов“
Габрово

Ученически социалистически кръжок в гимназията през 1910 — 1911 година. Отправителният отляво е др. Фердинанд Козовски.

Получиха награди

дения направи др. Мара Работилова. Изказалите се участици в съвещанието посочиха слабостите, които са съществували в работата на профсъюзните културни учреждения.

След съвещанието др. Радослав Алексиев, представител на ЦК на Профсъюза на работниците от местната промишленост, връчи сумата 1,500 лв. и грамота на проф-

организацията при Промкомбината в Г. Оряховица за добрата дейност на червения кт. Наградата от 1,000 лв. и грамота връчи и на профорганизацията при СЦ „Комунали услуги“ в Търново за добрата дейност на библиотеката.

Наградени бяха от ОКПС и други профорганизации.

Христо Абаджиев

Готови да посрещнат новата година

Един от най-добрите магазини на „Наркооп“ в Трявна е магазинът за бакалски стъпки. Магазиниерът Илия Иванов Ралев изпълнява плана си по стокооборота ритмично и обслужва своите клиенти културно. Той изпълня годишния си план до 30

ноември, като реализира средно на ден по 4,200 лева стокооборот. През 1954 г. той е излъчван три пъти за „най-добър в професията“.

Наред с изпълнението на плана по стокооборота той пръв се включва в нагледната

агитация, като поддържа магазина в образцов вид.

1955 година Ралев посреща с новодошната елха, която краси магазина му.

Н. Добрев

(продължение от 2-ра страница)

нашествениците — година на гибел. Започнахме да си стискаме ръцете един на друг:

„Да ти е честит! Да ти е честит!“

И тъкмо, когато оживлението бе най-голямо, чухме сигнал от караула. Помощник-командирът веднага скочи и изтича навън. След няколко минути той се върна в землянката. Заедно с него влязоха и други трима мъже. Те бяха смъртно бледи, целите измокрени и измръзнали. Ние веднага ги заобиколихме. Това бяха наши другари, които преди няколко дни бяха изпратени по работа в района. От тревожните им погледи, от разстроите им лица разбрахме, че се е случило нещо лошо. Щабът на отряда веднага се събра на заседание, заедно с дошлите другари. Не мина дълго време и помощник-командирът Бошко се обърна към нас:

— Донесоха ни черна вест, другари. Братята Антон и Живко са били предадени и хванати живи от полицията... Всички в пълна бойна готовност! Раниците на гърба, готови за поход! Инструментите да се вземат! — и Бошко отново свърна в щаба.

Трябваше да се вземе бързо, важно и най-правилно решение. От него зависеше съдбата на отряда, съдбата на цялото партизанско

движение в окръга. В нашия, Горнооряховския отряд се бяха обединили партизанските чети от Свищовска, Павликенска, Еленска и Търновска околии. Бяхме се събрали, за да прекараме зимата по-ползотворно. И ето сега, в най-суровите зимни дни, се налагаше да напуснем и тази землянка. Накъде щяхме да отидем? Снежната покривка стигаше до 80 сантиметра и никъде извън селата нямаше пътина.

След няколко минути всички бяхме в пълна бойна готовност. Стрелихме се в две редици и очаквахме заповедта за поход. Лицата на моите другари, по които до преди малко грееше радост, сега бяха сурови и замислени. Всички бяхме разтревожени за съдбата на нашите прекрасни другари. Нямахме никаква възможност да ги спасим... Освен това и положението на отряда бе станало много тежко. Врагът нямаше да закъсне да се появи. И какво ли ще стане, ако той ни изненада? Ясно е — трябва да вървим, за да надхитрим врага, да заемем по-благоприятна позиция. Но какъде? И как ние, петдесет души, ще скрием следите си в този дълбок, предателски сняг. Тия мисли вълнуваха всеки от нас.

Времето течеше мъчително бавно. Най-сетне съвещанието на щаба свърши. То продължи цели два

часа. Ръководителите на отряда метнаха на гърба си раниците, а политкомисарят се обърна към нас:

— Нашите другари са в ръцете на врага — налага се веднага да напуснем землянката. Имайте вяра в Партията и в ръководството. Те ще ви изведат на най-правилния път. От вас искам само спокойствие и железна дисциплина. Ще се справим и сега, както сме се справяли много пъти.

Бошко даде знак и ние в колона по един се измъкнахме из землянката. Започна нощният зимен поход. Начело на отряда вървяха най-силните партизани — здравенци, които разбиваха пътина. Последен вървеше политкомисарят. Той влачеше голям клон и се мъчеше да замаскира следите ни. Въпреки неимоверните усилия, вървяхме много бавно. За един час едва можахме да изминем петстотин метра. Падахме, ставахме и пак крачка по крачка напредвахме. Когато се съмня ние бяхме успели да изминем около два-три километра. Добрахме се до друга гора, през която минаваше пътят между Бреговица и Царски извор. Обтихм се на сто метра в гората, запълнихме стъпките си със сняг и се установихме на лагер.

Тук на открито прекарахме първия ден на новата 1944 година.

Надя Панайотова (Радка)

ПОДОБРЯВА СЕ БИТЪТ

Управителният съвет на ТКЗС „Васил Коларов“ в с. Обединение, Търновско, полага големи грижи за подобряване на културно-битовите условия на жителите. За обзавеждане на стаите, в които живеят гледателите, са набавени шкафчета. Всяка ферма е снабдена с достатъчен брой хубави одеяла. Сега стаите имат добър и приятен вид.

Всяка ферма е обзаведена за веселници и сипания. Достъпни са материали за радиофиреждане на стопанския двор. Във всяка стаия ще се постави по един високоговорител. През 1955 година се предвижда механизирани на краварската ферма. Все по-хубав става животът на животновъдите.

Куман С. Куманов

ОБМЯНА НА ОПИТ

На 15 декември 1954 г. в трудово-кооперативното земеделско стопанство в с. Долина Липница, Павликенско бе организирано пунктно съвещание по животновъдството. Присъстваха 55 гледачи и завеждащи ферми от стопанствата на Горна и Долина Липница. Участваха зоотехник др. Стойно Стойнов изнесе доклад на тема „Предварителна подготовка на фуража преди залагането му“. В своя доклад той разгледа редица въпроси по предварителната практическа подготовка на фуража преди консумирането му от животните, чрез което се увеличава значително хранителната стойност.

Стойнов препоръча да се осигурят редовни разходки на всички селскостопански животни особено за младите. Да се дава на птиците повече дроздиране, а на свинете — оазарена храна.

Заладха въпроси и се изказаха голям брой от животновъдите, обменяха ценен опит в своята работа. След съвещанието се посетила модерния краварник в стопанството и се запознаха с механизираното доене на кравите, работата на резачката за царевича и други.

На животновъдите от Горна Липница направила силно впечатление грижливият ред и чистотата във фермата. На видно място тук са поставени лозунгите: „На упорита борба за спечелване на съревнованието с Пловдивски окръг“ и „Добри грижи — добро възвращаемо“. Спалните на гледачите са добре подредени, с хубави единични легла, застлани с одеяла, закачалки и шкаф за дрехи, красив радиоприемник „Орион“ и други.

Гостите посетиха и се запознаха последователно с реда и работата във всички ферми на стопанството.

От това съвещание те научиха много неща и ще ги приложат в своята практическа работа.

Йордан Ас. Кенаров,
дописник

БОЕЦ ЗА ПРИМЕР

В поделението на офицера Джендов служи боецът Йонков от с. Камен, Горнооряховско. За него ще чуем командирите често да говорят: „Отличен боец!“

Всичко това Йонков е постигнал с много труд и прилежно носене на военната служба. Там, където се наложи даден боец да свърши отговорна задача, командирите единодушно решават: „Ще пратим Йонков!“ Той винаги приема дадената му заповед и незабавно я изпълнява.

Младият боец е сърцето на самодейния колектив в поделението. В часовете на рекетиции на хора и в свободните минути той разтвря кутията на акордеона и неговата хубава музика развеселява войниките сърца.

С примерното си носене на военната служба боецът Йонков знае, че се готви като достоен защитник на любимата ни Родина.

Валентин Николов

АКТИВНА ЧИТАЛИЩНА ДЕЙНОСТ

Народните читалища от Габровска околия достойно срещнаха 25-тия читалищен конгрес с нови още по-големи успехи в културно-масовата работа.

В предконгресните дни те завоюаха големи успехи. В читалищните библиотеки трудеците се ежедневно обогатяват своите знания и повишават културата си. Книжният фонд се е увеличил с 6,938 нова книги, а са раздадени на читатели над 110,000 тома.

Най-добра дейност развива библиотеката при читалището в с. Палазово с библиотекар Належда Христова. Тя разполага с 1,922 тома книги, като до сега са прочетени над 7,100 книги. Само читателката Рада Тотева, която е на 60 години, е прочела над 62 книги. В чест на конгреса са завербувани нови 26 читатели. При читалището добре работят хорувият и театралният състави.

В предконгресните дни се проявиха и художествените самодейни колективи при читалищата. Те редовно изнасят пред трудеците се добре подготвени спектакли. Хоровият колектив при читалището в с. Саботковци с ръководител Ст. Костов с успех изнесе няколко концерта, а драматичният състав при читалището в с. Велковци игра българската битова драма „Боряна“ от Йордан Йонков. До конгреса читалищното ръководство бе запланирало с тази пиеса да гостува на селата Копчели и Златари. Добре работиха и читалищата в с. Мичковци, Копчели, Смирненски, Армени и др.

Филип Маринов
наш окол. дописник

КУЛИНАРНА ИЗЛОЖБА

Подобряването на качеството и асортимента на ястията става постоянна грижа на работническия колектив при ресторант „Москва“ в Павликенско.

На 26 декември 1954 г. по инициативата на отел „Търговия“ при ОНСДТ и управлението на ГТП „Градска търговия“ бе открита готварска изложба на приготвяните и сервираните в ресторанта ястия.

При откриването й присъстваха представители на ОК на БКП, ОНСДТ, ГНСДТ, много домакин, младежи и девойки, работници и други.

На изложбата бяха показани повече от 30 вида готварски изделия, 20 — салати, 15 — десерти и много напитки.

Особен интерес проявиха домакините. Повече от 1,500 домакин и 500 мъже, деца, ученици, дйдоха и видяха изложбата.

Книгата за впечатленията се изпълни с изказвания. Всеки посетител се стремеше да изкаже своите отлични впечатления от изложбата и най-много от работата на майстор-готвача др. Кирил Статев.

Гледна изложба бе допринесла за подобряване общественото хранене.

Никола Василев

НОВИ ХОРА

ТЪКАЧКА — КАЧЕСТВЕНИЧКА

Във фабрика „Бачо Киро“ — Дряново работят от м. януари 1953 г. Преди това съм била на работа в текстилно предприятие, но резултатите, които давах, не ме задоволяваха. Все чувствавах, че имам още сили в себе си, че мога да дам повече. По това време качественичката в предприятието бе другарката Василка Колева. На партийни и профсъюзни събрания аз виждах какво беше отношението към нея, никак по-друго, уважаваша я всички. От друга страна съзнавах, че на всяка цена трябва да изгълняваме решенията на Шестия конгрес на БКП неспестявайки, да подобряваме качеството на продукцията. Постепенно желанието ми да стана качественичка се увеличаваше.

И такава станах. От началото на годината до сега съм произвела само 0'65 на сто второклассовена продукция при план 5 на сто. Как успех да постигна това?

В работата си ползвам опита на съветската новатор Александър Чуткич. Обикновено идвам половин час по-рано. Получавам си щричките и отивам около машините, които оглеждам добре. Ако има върната ива оставям я да израсте и я навдavam. Никога не пускам машината при неизправна

ива. Върнатата ива е все едно станът да не работи.

Освен това старая се да пълня бързо сувалката, за да ми остава време да наблюдавам машините. Оглеждам я също да няма зацепено. При поява на таква отстранявам го сама посредством носеното в джоба си стъкло. Никога не се спирам на едно място. Обикалям машините и следя, ако има дебела жица, веднага я отстранявам. Големите възли премахвам преди да са стигнали до нищелците. Като действам по този начин, почти не се налага да разтъквам. Ако стане някога „жаба“, аз не се притеснявам, не се уличам в нея, разтъквам, но едновременно с това наблюдавам другите машини.

Разбира се, освен всичко това стремя се да подреждам работата си така, че всякога около четирите машини, които обслужвам, да е добре подредено и почистено, да не се разпиляват материалите, да преизпълнявам производствената си норма. За единадесетте месеца от годината средното изпълнение на трудовата ми норма е 118 на сто.

Елена Ив. Христова
тъкачка — „най-добър в професията“

ПРИМЕРЕН СИГНАЛИЗАТОР

Бай Иван Пазвантов — „Ванката“, както го наричат драгановските кооператори, стана член на стопанството в с. Драганово, Г. Оряховско през 1950 година. Реша се той смело и веднаж завиная скъса със скитничеството по чуждите къщи. Правилно определи пътя на своето бъдеще. Обикна кооператива и работата в него. Затова и в кооператива оцелява неговото усърдие. През 1951 година го изпратиха на курс за „наблюдател — сигнализатори“.

Курса бай Иван завърши с успех и с любов се отдале на новата си работа. И по-рано той е виждал различни мушкетери, бръмбари и насекоми. Внимание обаче не им е обръщал. А сега търде често ще го видите да се спира пред кооператорите. Вадя из джебовете си кибритени кутийки с различни насекоми и ревностно обяснява:

— Това е житният бегач, това е сивият червей, а пък това е цвекловият хоботник. Него ще го срещнете в различна големина. Онези бръмбарчета, дето ги наричаме „цигулки“, и те са от рода на цвекловия хоботник.

От сутрин до вечер броди сигнализаторът из просторните блокове на кооператива. Преглежда, грижливо зеленчуковите градини, лозята и есенните посеви. Редовно информира управителния съвет на стопанството и всеки любознателен кооператор за състоянието на земеделските култури. Подпомага и води борбата срещу откритите вредители по посевете.

ПРОДАВАЧКАТА БОЯНА МЕЧКОВА

В един от манифактурните магазини на „Наркооп“ в гр. Лясковец работи като продавачка другарката Бояна Мечкова. Тя е извоювала званието магазинерка — първенец в Горнооряховска околия.

През 1954 г. другарката Мечкова изпълни своя план за търговията на 16 октомври, като направи икономия за първото шестмесечие 14,000 лв. от превози, амбалаж и други. Работейки по призова на 10-те столични предприятия, тя е постигнала намаление на издръжката на обръщението с 24 на сто при план 1 на сто и е реализирала печалба на предприятието за първото шестмесечие 24,000 лева.

Магазинът ѝ е спретнато и с вкус подреден, добре почистен. Стоките са сортирани по качество и десени. Към всеки артикул има ясно написан етикет с цената и качеството му.

Другарката Мечкова е внимателна и любезна към своите клиенти. Долавя желанието и вкуса им и бърза да ги задоволи. Това ѝ спомогна да привлече много клиенти.

В магазина ѝ винаги е шумно. На всички обяснява каква е стоката — качество, цвят, трайност. Тя умело помага на своите клиенти в подбора на необходимите стоки. В магазина влизат три девойки, които ще изберат палто за една от тях. След избора Мечкова казва на девойките:

— Другарки, палтото не е много подходящо за вашата другарка. Тя е млада и е по-добре да се ориентирате към по-светъл цвят! Този е много тъмен и е за възрастни хора.

Младите клиентки я послушават и подбират палто с по-светъл цвят. За да услуги по-добре на своите клиенти, при набавяне на търсените стоки другарката Мечкова ходи в домовете на клиентите си, за да ги уведоми.

Редовно си взема бележка за търсените стоки и ги набавя. Дала бе обещание през 1954 г. да набави нови 80 вида стоки, а до 16 октомври беше набавила вече 88.

Мечкова се интересува живо какви десени излизат на пазара, за да ги достави в магазина. Следи дошлите в града гости какви десени носят. Посещава и шивашките ателиета, за да види какви платове има закупени от магазини в други населени места, за да достави такива.

Тя работи по почина на съветските другари Потапов и Капотинова. Чете търговска литература и обогатява своите знания. Свои опит предава на колегите си.

При ревизии на магазина винаги е била с редовни сметки.

Другарката Мечкова не е само магазинерка. Въпреки че се грижи за 6 членно семейство, тя намира време и за обществена работа — активистка и добра агитаторка е на Отечественния фронт.

За добрата ѝ работа е награждавана няколко пъти от профгрупата на предприятието, обявявана е няколко пъти за ударничка, а тази година за пети път получи званието „най-добър в професията“.

Сл. Бозаджиев, дописник

ОКРЪЖЕН

Новогодишна приказка

Това се случило вечерта срещу Нова година. Запегнал дядо Мраз елевоата шейна, загърнал се в дебелата си вълчи кожух, па препуснал през безкрайната снежна шир. Летяла шейната, летяла, много земи обходила. Решил дядо Мраз и нашата родина да навести. Свиля по моста на дружбата, построен на голямата река Дунав, па се спуснал по широката дунавска равнина. Гледал дядо Мраз спретнатите български села и градове, от където се носели песни и весел глъч, гледал и се радвал на щастното на хората.

Изведнаж старецът бил изненадан от нещо неочаквано. Стъпили са елеите му пред някаква дълбока вода и застанали като вкменени — не смеели да мръднат.

— Бре момче, — запитал дядо Мраз минаващия набито скиор-урожаец, — от къде се взема тази голяма вода?

— Как, дядо, няма не знаеш? Това е язовир „Александър Стамболийски“ — гордостта на нашия окръг.

— Та кога го завършихте? Миналата година от тук се минаваше.

— Наскоро. Това е най-скъпият ни подарък за Нова година. Сам другарят Червенков идва да ни го честити. Ако не бързаш да го поразгледаме.

— Да вървим! — казал дядо Мраз и преплузал с камшик на елеите. Пред него тръгнал урожаецът със ските.

Дълго се чудил дядо Мраз на мощната електростанция, която пилеела сребърни пръски на меката луна светлина, чудил се на просторното езеро, което се разливало пред него.

В бистрите му води се оглеждал цялото небе — луната и звездите сякаш се къпели за новогодишен бан.

— Красавец язовир със построи, момче! — казал дядо Мраз на урожаеца.

— Което е право, право си е дядо. И какви добиви ще дигнат с неговите води нашите ТКЗС-та. Още тази година звеното на кака Ганка Вичева от ТКЗС в с. Михали, Павликено от 10 декара по 1,000 килограма царевича от декар изкарало. Кой ти беше чувал до тогава таква добив? Ама поливали хората с язовирна вода и ето резултата. Големи добиви памук изкарва и дичиничани — от 900 декара по 181 кг среден добив от декар. Бригадата на Борис Ангелов Тодоров изкара от 84 декара по 254 килограма от декар.

Усмивнал се от радост дядо Мраз, като слушал за големите успехи, а момъкът разказвал ли разказвал все нови и нови работи. Не пропуснал да му разкаже и за успехите на Ресенското ТКЗС. Там звеното на Мило Хр. Дишев изкарало от 25 декара по 286 килограма памук от декар.

— Bravo! Bravo! — избухнал възторга си дядо Мраз, па потупал момъка по рамото, а на него тутакси му затракали зъбите от студ. Вгледал се той в лицето на стареца. И познал събеседника си.

Залал се от смех дядо Мраз, а на момъка още по-хладно станало, и когато току да каже „Добре лош“, дядо Мраз! старецът пузоза шейната из равното поле. На душата му било радостно — радвали го успехите на селяните от Търновски окръг, които изграждали смело своя щастлив живот. От небето полетели пухкави снежинки, падали те по калпака му, по дъглата му била брада или подети, от зимния вятър се впускали във вихрен танц. А дядо Мраз бързал да поднесе новогодишните поздравци на работливите хора.

Звезделин

СТЪРШЕЛ РЪКОПЛЕСКА

НА ТОДОР МИТЕВ

Герой на социалистическия труд — Габрово, работи по плана си за 1973 г.

Отдавна си посрещнал петдесет и пета...
Работиш с жар по пети петгодишен план...
И затова от цялата страна привети
чрез моя стих аз искам да предам:
„Навлизай смело в бдните
напред с години, ти другарю Митев
и в тоя неуморен, трудов бой
бди до край на поста си герой!“

Христо Костадинов

НА ВЕСКА МИНЧЕВА

Герой на социалистическия труд — Габрово, работи по плана си за 1965 г.

За да има щастие и радост...

да огласят песни цъфналата

шир —

тя отдава цялата си мла-

дост —

бори се за мир.

И сега пред Новата година —

с устрема на младото сърце —

своя план далече тя надмина —

и лети, лети напред.

НА ПЕТЪР НИКОЛОВ

Герой на социалистическия труд — Габрово, работи по плана си за 1963 г.

Работиш със радост за нашата

Родина

и с осем години по плана си

напред —

да може по-бързо в дела да

вградиме

всеки Димитровски светъл

завет.

Другарю Николов, подай си

ръката —

пред Нова година, от радост

обвзет —

от мини, заводи — напред от

страната

народът ти праща сърдечен

привет.

Хр. К.

НА НАДА ЯКОВА

Директор на ф-ка „Зоя“ — Габрово за 18 дни предсрочно изпълнен план

На теб, достойна дъщеря на баба Зара,

на трудовите хора, — борчески привет!

Желаем все тъй смело и с дълбока вяра

безспир да крачите напред и все напред!

НА КОЛЕКТИВА НА Ф-КА „УСПЕХ“ — ГАБРОВО

За изпълнен план и висококачествена продукция

В „Успех“ отдавна чакат новата година,

защото старата изпрати със чест!

Затуй и нашата Димитровска Родина

на тях сърдечни поздрав изпраща днес!

М. Шараканов

— Ха сега, дърто, иди, че разбираш коя година ще посрещаме!

НОВОГОДИШЕН РЕПОРТАЖ

Снегът се сипеше на едри парцели и посипваше забързаните и свити от студ граждани.

Питерс Стивсън вървеше край осветените витрини с отпуснати в джобове ръце.

Присветващите неоновы реклами на Бон напомняха, че утре е Нова година.

— По дяволите тази Нова година! — промърморил Стивсън и влезе в първия срещнат бар. Лъхна го мирис на пот и ботуши. През тютюневия дим се очертаваха клатушкащите се фигури на пияните американски войници и голите рамена на танцуващите буги — буги момичета.

Питерс изпи чашата уйски, като преглеждаше бележника. Три дни вече търси материал за репортаж за Новата година, както му бе поръчал Джо Динкърс — директор на илюстрираното списание „Ню Йорк Илюстриейд трибюн“.

— Новогодишен репортаж? Ха, ела ти го напипи, драги Джо, в този глупав германски град! Тук всеки те гледа накриво, готов да те причука мигновено.

При пиенето на втората чаша уйски Питерс Стивсън се плесна по челото.

— Ей, дяволи! Аденауер! Той ще спаси положението.

Скоро американският журналист

пристигна пред Бундестага. Портнерът се поклонил ниско на посочената журналистическа карта, където се мърдеше печат USA и въведе скъпия гост в приемната, като го представи.

— Питерс Стивсън — американски журналист.

Тук бяха всички.

Аденауер, потънал в дълбоко кожено кресло, смучеше пура и чертаеше картата на Европа върху „Нойе Райн-Цайтунг“, Заобон — с шръкнала като на глиган коса, пилеше с несесер ноктите си, Кайзер наместваше изкуственото си око с помощта на джобно огледалце, Халщайн четеше „Майн кампф“.

— О кей! — поздрави Стивсън и приближи до дълбоката маса.

Хайл! — отвърнаха поздравените и вдигнаха ръце.

Питерс извади бележника и се обърна към Аденауер.

— Господин президенте, няколко въпроса.

— Иес, мистър — ствърна бонският канцлер.

— Как вашите германци се подготвят да посрещнат Новата 1955 година?

— Ако може списъка, Кайзер! — обърна се Аденауер към своя помощник. — А Вие, мистър Стивсън, пишете.

Докато Кайзер четеше списъка с какво ще бъдат наградени участниците във войната германци, журналистът на „Ню Йорк Илюстриейд трибюн“ трескаво записваше:

„На бившия генерал Кесерлинг по случай Новата година пенсия 1,000 марки.“

На бившия генерал Майнщайн за Нова година пенсия 1,000 марки.

На генерал Рамке също пенсия от 1,000 марки.

На скъпия Дилс, ръководител в Гестапо и организатор на Майданек и Освиенцим от Нова година пенсия от 600 марки.

На изпадналата в нищета Елза Корнит, вдовица на храбрия Корнит Шрайдер, войник от 245 полк пенсия за изхранването на двете й деца от 36 марки.

За семейството на отличия унтер-офицер от 312 полк, незаменяния Холтце Миклай, състоящо се от Хелда Холтце, Густав Миклай, Боб Миклай и Хенриета Холтце, пенсия от 39 марки.

— А по подигуряването на Вашата полиция, мистър Аденауер? — зададе въпрос Питерс Стивсън, отпусвайки графита на найлоновия си пермолив марка „Чепик и Ко“.

— От Нова година всяко наше полицейско куче ще получава по 40, а всеки кон по 100 марки, мистър Питерс.

стър Питерс.

Стивсън записа и последните данни и си тръгна.

— Ол райт, хер!

— Гут бай, мистър!

Градският часовник удари дванадесет.

Журналистът на „Ню-Йорк Илюстриейд трибюн“ забърза към хотела да предаде своя новогодишен репортаж, пеейки веселата песенчица „О, мистър Беби“.

Широка усмивка играеше по лицето му. Ето, утре неговият репортаж ще се чете от милиони „доволни и щастливи“ американци, а той — бедният и „честен“ журналист ще получи чек от 200 долара. Колко красив е животът така!

Пред входа на голямото здание Стивсън срещна група германски работници. Песента секна изведнаж, очите загледаха злоево. Тези нещастници имаха смелостта точно сега, когато посрещат Новата година, да носят плакат с надпис „Никога война! Дружба със Съветския съюз!“

Питерс Стивсън плу през зъби към отминаващата група и влезе бързо в хотела.

Малко по-късно по булеварда към Бундестага препускаше полицията на Аденауер.

ГеП.

За свободните часове

Кръстословица № 11

Съставил: РУЖДИ ХЮСЕИНОВ — Павликени

1	2	3	4	5	6	7	8
9							
10			11		12	13	14
	15	16			17	18	19
20		21			22		23
24	25			26	27		28
30			31			32	
		33	34		35	36	
	37					38	39
40				41			42
	44		45			46	47
48							

Водоравни. 1. Известен наш поет и революционер; 9. Украса при посрещане на гости; 10. Нота; 11. Лепило; 14. Спортно равенство; 15. Спортна принадлежност; 17. Подбуда, тласък; 21. Част от кола; 22. Поетичен вид; 24. Водно превозно средство; 27. Хубав кон; 28. Машинна част; 30. Усет; 31. Нота; 32. Название; 33. Насекомо; 36. Френска буква; 37. Газ с три кислородни атома; 38. Течност придаваща лъскавина на разни изделия; 40. Лично местоимение; 41. Дипломатически документ; 42. Герой на омир. 46. Съдебен процес; 48. Наш министър.

Отвесни. 1. Част от името на министра на външните работи на Корейската република; 2. Част от окото; 3. Еднакви букви; 4. Плодородна земя в пустиня; 5. Военно подразделение; 6. Злато (фр. ез); 7. Последователни букви; 8. Домашно животно; 12. Инициалите на създателите на славянската писменост; 13. Стара руска мярка за тегло; 14. Част от кола; 16. Съветскопасака производствена кооперация в СССР; 18. Огнеупорен съд в металургията; 19. Огромен къс сняг падащ от планинските склонове; 20. Любим младежки съюз; 23. Металическа шапка; 25. Инициалите на наш зам. председател на Министерския съвет; 26. Азиатска държава; 29. Инициалите на прославен съветски воин загинал в Отечествената война; 31. Вид риба; 35. Вид метал; 36. Старото име на Гърция; 37. Еднакви букви; 39. Съкращение на килорам; 40. Шахматна фигура; 43. Изако; 44. Предлог; 45. Мярка за повърхнинна; 47. Френска буква.

Забележка: Срок за получаване отговорите 5 януари 1955 година.

Главен редактор: Христо Ст. Консулов

Справочник на читателя

Кината в окръга от 3 до 10 януари 1955 г. ще прожектират филмите: „Девети септември“ — Гърново; „Това не бива да се забравя“ — Искра; „Габрово: Лес“ — I и II серия и „Аско“; „Майчина грижа“ — Габрово; „Сватбата на Крешински“ и „Безсмъртни мелодии“ — Хр. Смирненски; „Габрово: Веселите звезди“; „М. Михайлов“ — Севлиево; „Песен за човека“ и „Това се случи в тайгата“ — Хр. Ботев; „Елена: Сватба със зестра“; „Модерен театър“ — Павликени; „Сенки“ и „Великият воин на Албания“ — Скопдрог; „Напредък“ — Г. Оряховица; „Прелюдия към славата“ и „Зовът на славата“ — Хр. Ботев; „Ляковец“; „Големият концерт“ и „Сватбата на Марина“; „В. Коларов“ — Гърново; „Чапалев“ и „Верни приятели“; „Ив. Владков“ — Гърново; „Нашето сърце“ и „Международен концерт“.

ОКОЛИЙСКИ ПРОМИШЛЕН КОМБИНАТ — ТЪРНОВО

Администрацията и профкомитетът при Околийския промкомбинат в Търново, честитят Новата 1955 година на всички работници и служители при предприемачието и на своите многобройни клиенти.

Ръководството на предприемачието изказва гореща благодарност на трудовия колектив за предсрочното изпълнение на годишния производствен план на 8 декември т. г. и му пожелава през Новата 1955 г. да работи с удвоени сили за преизпълнение на производствения план.

На борба за нови трудови победи, за претворяване в живо дело решенията на Шестия конгрес на БКП!

ОТ УПРАВЛЕНИЕТО.

СП „КОМУНАЛЕН ТРАНСПОРТ“

ГАБРОВО

Управлението, партийната и профсъюзната организации поздравяват работническия колектив с предсрочното изпълнение на годишния план и му пожелава

☆ ПРЕЗ НОВАТА 1955 ГОДИНА ☆

още по-големи успехи.

Поздравява стохилидните

Петко Моллев, Нено Дойков, Васил Николов и Никола Димитров и им пожелава през новата година да станат двестехиладници.

ГРАДСКИ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ Г. ОРЯХОВИЦА

Библиотечният съвет при профкомитета на ГНСДТ — Горна Оряховица честити Новата 1955 година на читателите си при съвета, като им извества, че завърши систематичното азбучно подреждане на библиотеката. Пожелава им през новата година да увеличат читаемостта на книгите. Озарени от светлия лъч на мира и изграждащия се социализъм, весело и щастливо да посрещнем Новата година!

ОТ БИБЛИОТЕКАТА ПРИ СЪВЕТА.

Ресторант СЪВЕТСКИ ГРАЖДАНИ — Търново

Честити Новата 1955 година

на своите многобройни клиенти, като им пожелава бодрост и здраве в изпълнение на своите производствени планове.

По случай Новата година ресторантът разполага с висококачествени НАПИТКИ, ЯСТИЯ И МЕЗЕТА ПРИ УЮТНА ОБСТАНОВКА.

От управлението

ДИП „ВАСИЛ МАВРИКОВ“ — ТЪРНОВО

Административното, партийното и профсъюзното ръководство на ДИП „Васил Мавриков“ — Търново, както и ръководството на ДСНМ, приветствуват най-сърдечно работниците и служителите от същото предприятие с

Новата 1955 година

Нека през настъпващата Нова година те да се радват на изобилни сили и крепко здраве, за да постигнат още по-големи производствени успехи. Нека всички да имат високото съзнание, че изпълнението на стопанския план е първостепенна задача, че нашите производствени постижения са активен принос във великото строително дело на социализма у нас и епичната борба на народите за мир.

Единни и сплотени под победното знаме на Партията, уверено и смело напред!

Честита ни Новата 1955 г., година на мир и трудови победи.

От ръководството на ДИП „В. МАВРИКОВ“